

FEDERÁLNÍ
MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ
k čj. 012.352/84-ZPO

Příloha č. 4

Výtisk č. : 31

Počet listů : 6

Komuniké ze zasedání výboru ministrů zahraničí Varšavské smlouvy

Ve dnech 19. a 20. dubna 1984 se v Budapešti konalo řádné zasedání výboru ministrů zahraničních věcí členských států Varšavské smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci.

Zasedání se zúčastnili ministr zahraničních věcí Bulharské lidové republiky Petr Mladenov, ministr zahraničních věcí Československé socialistické republiky Bohuslav Cháčoupek, ministr zahraničních věcí Maďarské lidové republiky Péter Várkonyi, ministr zahraničních věcí Německé demokratické republiky Oskar Fischer, ministr zahraničních věcí Polské lidové republiky Stefan Olszowski, ministr zahraničních věcí Rumunské socialistické republiky Stefan Andrei a první náměstek předsedy rady ministrů SSSR, ministr zahraničních věcí Sovětských socialistických republiky Andrej Gromyko.

1. Ministři zevrubaře projednali otázky spojené s vývojem v Evropě v širším kontextu celkové mezinárodní situace.

Bylo konsenzováno, že hodnocení a závěry týkající se nebezpečného vývoje v ulicích, jež byly obsaženy v pražské Politické deklaraci z 5. ledna 1983 a v moskevském společném prohlášení z 28. června 1983, byly vývojem v poslední době plně potvrzeny. Již tak napjatá situace se ještě zastříle poté, co začaly být v některých zemích NATO rozšířovány americké jaderné rakety středního doletu, což zapájilo novou, zvlášť nebezpečnou fázi horečného jaderného zbrojení na evropském kontinentě. Sovětský svaz byl tak nucen podniknout řadu odvetných opatření. Rozhovory o jaderných zbraních v Evropě byly zastaveny.

V důsledku stupňování horečného jaderného zbrojení, proti němuž důsledně vystupují členské státy Varšavské smlouvy, značně vzrostla hrozba jaderné války se všemi katastrofálními následky, které mohou mít

pro lidstvo a pro život na Zemi. Evropská bezpečnost je významně poškozována a je porušena i důvěra ve vztazích mezi státy.

Předkládání koncepcí, jež jsou nebezpečné pro mír, jež zpochybňují existující hranice mezi evropskými státy a jež jsou namířeny proti jejich společenskému zřízení a dalším územně politickým realitám vytvořeným v Evropě, vytvářejí značné obavy. Vztahy mezi státy se komplikují také uplatňováním diskriminačních omezení v hospodářských stycích a pokusy o vnější vyměšování do vnitřních záležitostí států.

Stále nebezpečnější vývoj událostí na evropském kontinentu a v celém světě zvyšuje znepokojení širokých vrstev obyvatelstva, jež se projevuje v masových protiválečných akcích a hnutích, i znepokojení politiků, vědců a lékařů, kteří požadují zastavení horečného zbrojení a přechod k odzbrojení, zvláště jadernému, spolupráci mezi státy v zájmu míru a stability a návrat k politice uvolňování mezinárodního napětí. Proti politice konfrontace a zvyšování horečného zbrojení a pro jeho omezení se vyslovují i vedoucí státní činitelé různých zemí.

Národy Evropy a celého světa jsou proti imperialistické politice a usilují o to, aby základem vztahů mezi státy bylo respektování nezávislosti a svrchovanosti, nepoužívání síly nebo vyhrožování silou, nenarušitelnost hranic, územní celistvost, nevyměšování do vnitřních záležitostí jiných států, rovnoprávnost a další základní principy vztahů mezi státy.

2. Na zasedání bylo zdůrazněno, že členské státy Varšavské smlouvy jsou přesvědčeny o tom, že ozdravění situace a návrat k uvolňování napětí vyžadují dialog mezi státy o klíčových otázkách zachování a upevnění míru, dialog seriózní a rovnoprávný, vedený v duchu odpovědnosti.

Účastníci zasedání přitom vyjádřili pevné přesvědčení, že neexistují otázky, které by nebylo možné vyřešit jednáním, pokud bude vedeno na základě konstruktivního přístupu a politické vůle k dosažení pozitivních výsledků a s přihlédnutím k životním zájmům národů, k zájmu míru a mezinárodní bezpečnosti. To potvrzuje i zkušenosti z mezinárodních vztahů.

Státy zastoupené na zasedání jsou připraveny vést takové rozhovory o všech oblastech společného zájmu výkažících se zajištění míru

v Evropě. Cílem těchto rozhovorů musí být dosažení dohod založených na zásadách rovnosti stejné bezpečnosti.

Členské státy Varšavské smlouvy nejednou prohlásily, že neusilují o dosažení vojenské převahy, ale také nepřipustí, aby někdo dosáhl vojenské převahy nad nimi; rozhodně se zasazují o zajištění rovnováhy sil na nejnižší úrovni.

3. Členské státy Varšavské smlouvy vycházejí z toho, že nejdůležitější místo v nynějším politickém dialogu musí zaujmít otázky odstranění hrozby jaderné války a hledání praktických cest k zastavení horečného zbrojení a k přechodu k odzbrojení, zvláště jadernému.

Nepovažují nynější vývoj událostí za nezvratný a zdůrazňují, že konstruktivními a plodnými rozhovory lze vyřešit otázky snížení jaderných zbraní v Evropě, a to jak středního doletu, tak taktických až po jejich úplné odstranění.

Naležavým požadavkem pro mír a bezpečnost v Evropě za rynějších podmínek je zastavit hromadění nových jaderných prostředků na kontinentě. V této souvislosti státy zastoupené na zasedání trvají na tom, aby bylo zastaveno rozvíškování amerických jaderných raket středního doletu v západní Evropě, a prohlašují, že budou-li přijata opatření, která povedou k odstranění již rozvíštěných raket, budou současně uskutečněny kroky ke zrušení odvetných opatření. Tím se vytvoří základ pro obnovení rozhovorů, jejichž cílem by bylo dosáhnout příslušných dohod o odstranění jaderných zbraní z Evropy, a to jak středního doletu, tak i taktických. Pro návrat na cestu rozhovorů neže promarnit žádnou možnost, žádnou příležitost.

Účastníci zasedání zároveň poukázali na velkou odpovědnost států, na jejichž území začalo nebo se plánuje rozvíškování jaderných raket středního doletu – odpovědnost za osud jejich vlastních i všech evropských národů, za evropský i světový mír. Je nezbytné, aby právě tyto státy neoprodleně učinily takové kroky, které by vedly k tomu, že by se zastavilo rozvíškování jaderných raket středního doletu na jejich území a že by byly tyto rakety odsonuty.

Vzhledem k tomu, že hromadění jaderných zbraní v Evropě se dotýká životních a existenčních zájmů všech evropských národů, povídají státy zastoupené na zasedání za mimořádně důležité, aby všechny evropské státy důsledně usilovaly o odstranění hrozby jaderné války a aby

aktivně přispívaly k dosažení tohoto cíle. Je třeba zahradit cestu jaderné válce v Evropě a přispět k tomu musí tou či onou formou všechny evropské státy.

V této souvislosti členské státy Varšavské smlouvy zvlášť vyzývají členské státy NATO ke spolupráci v zájmu zastavení rozmístování nových jaderných raket středního doletu, odsunutí již rozmístěných raket a uskutečnění účinných opatření k jadernému odzbrojení v Evropě.

4. Státy zastoupené na zasedání vycházejí z toho, že zastavení horečného zbrojení a přechod k odzbrojení, zvláště jadernému, jsou klíčovou otázkou dnešní doby, a prohlašují, že jsou stále připraveny jednat o širokém okruhu náležavých otázek spojených se zastavením horečného zbrojení a s jeho omezením.

V tomto kontextu považují účastníci zasedání za nezbytné znova upozornit na návrh předložený v pražské Politické deklaraci z 5. ledna 1983, aby byla uzavřena smlouvy o vzájemném nepoužití vojenské síly a zachování mírových vztahů mezi členskými státy Varšavské smlouvy a členskými státy Severoatlantického paktu. Připomínají také nedávná provolání svých států k členským státům NATO týkající se přímých jednání o otázce odstranění chemických zbraní z Evropy a o otázce nezvyšování a následujícího snížení vojenských výdajů.

Státy zastoupené na zasedání jsou připraveny kdykoliv zahájit s členskými zeměmi NATO předběžné posouzení otázek týkajících se přípravy a organizace rozhovorů o všech těchto návrzích. Očekávají od členských států NATO pozitivní a co možná nejrychlejší reakci na tyto výzvy.

Zdůrazňují, jaké náležavou nutnost toho, aby jaderné monosti, které tak dosud neučinily, přijaly závazek, že jako první nepoužijí jaderné zbraně. Zasazují se o to, aby se co nejdříve začaly všechny projednávat a řešit tak důležité otázky, jako je úplný a všeobecný zákaz zkoušek jaderných zbraní, kvantitativní a kvalitativní ztrazení jaderných zbraní, zákaz militarizace kosmického prostoru a zákaz používání síly v kosmu a z kosmu vůči Zemi a zákaz a likvidace chemických zbraní v celosvětovém měřítku. Všechny návrhy a iniciativy členských států Varšavské smlouvy v tomto směru, které předložily spojeně i jednotlivě, zůstávají v platnosti.

Pozitivní odpověď zemí NATO na tyto návrhy by byla konkrétním projevem jejich zájmů na zajištění konstruktivních vztahů, o němž se mluví v jejich bruselské deklaraci z 9. prosince 1983.

Na zasedání bylo rovněž potvrzeno, že zastoupené státy jsou připraveny pozorně a v pozitivním duchu studovat návrhy jiných zemí, zaměřené na zmírnění a odstranění hrozby jaderné války, zastavení horečného zbrojení, na odzbrojení a upevnění mezinárodní bezpečnosti a vyměňovat si názory na tyto návrhy se všemi zainteresovanými státy.

Účastníci zasedání projednali situaci na vídeňských jednáních o snížení stavu ozbrojených sil a výzbroje ve střední Evropě a znova upozornili na nový přístup navržený socialistickými zeměmi, přimýří účastníky jednání, při němž by nesouhlas v otázce nynějšího početního stavu vojsk nebránil dosažení dohody o snížení tohoto stavu. Při následujícím uplatňování tohoto přístupu a za předpokladu, že o to budou usilovat všichni účastníci jednání, může a musí být dohoda o podstatném snížení stavu ozbrojených sil a výzbroje ve střední Evropě bez dalších průtahů dosaženo. Uzavření této dohody by za nynějších okolností pozitivně ovlivnilo situaci v Evropě i možnost dosažení pokroku v ohrení horečného zbrojení a v přechodu k odzbrojení. Účastníci zasedání považují vytvoření bezatomových pásů za důležitý krok k odstranění jaderných zbraní z Evropy a k upevnění důvěry, a proto potvrdili neméný kladný postoj svých států k vytvoření takových pásů na Balkáně, v severní Evropě i v dalších částech kontinentu. Aktivně podporují úsilí podnikající v tomto směru.

Na zasedání bylo vyjádřeno přesvědčení, že na konferenci o odzbrojení v Ženevě může být dosaženo dohod důležitých pro mezinárodní bezpečnost, budou-li o to všichni její účastníci vytrvale a cílevědomě usilovat.

5. Značná pozornost byla na zasedání věnována stockholmské konference o opatřeních k posílení důvěry a bezpečnosti a o odzbrojení v Evropě. Bylo s uspokojením konstatováno, že zahájení konference, k jímuž svolání členské státy Varšavské smlouvy podstatně přispaly, mělo v soulodi s jejím významem patřičnou politickou čroveň.

Bylo rovněž konstatováno, že na první zasedání stockholmské konference zašla výrazná názorů na podstatu všekolí, nejednotní sotvační

se musí soustředit práce konference, a byly předloženy návrhy a iniciativy. Těž je důležité, aby všichni účastníci konference usilovali o prohloubení vzájemného porozumění v pojetí těchto úkolů a zasadili se o to, aby se jednalo o konkrétních otázkách s cílem dosáhnout efektivních výsledků. Aby tyto rozhovory byly co nejprodiktivnější, je zapotřebí politické vůle a právě takového vzájemného porozumění.

Státy zastoupené na zasedání soudí, že na konferenci musí být vypracována vzájemně se doplňující opatření důvěry a bezpečnosti, jež by odpovídala na nejpřísnější a nejnáročnější potřeby dnešní Evropy a jež by byla orientována na zmírnění hrozby války a snížení vojenské konfrontace. S přihlížnutím k tomu budou na stockholmské konferenci při jejím jednání přispívat k dosažení dohod o těchto opatřeních.

Zasazují se rovněž o to, aby konference po dokončení práce na opatřeních k posílení důvěry a bezpečnosti přešla v souladu s ustanoveními výsledného dokumentu z madridské schůzky bez jakýchkoli průtahů k projednání opatření k odzbrojení v Evropě.

6. Účastníci zasedání zdůraznili významnost zásadové politiky svých států zasazené na cestě k dosavadním a odvráceným novým ohniscům napětí a odzbrojených konfliktů v celém světě a na uravňání všech mezinárodních sporů mírovými prostředky, jednáním. Znovu vyjádřili solidaritu s národy bojujícími za svobodu, nezávislost a sociální pokrok, za hospodářský rozvoj, proti politice imperialistické agresi, kolonialismu a rasismu.

Zasedání výboru ministrů zahraničních věcí členských států Varšavské smlouvy se uskutečnilo v evzduší soudružského vzájemného povzdanění a úsilí přispět k tomu, aby v mezinárodním vývoji nastal obrat k lepšímu.

Další zasedání výboru ministrů zahraničních věcí členských států Varšavské smlouvy se bude konat v listopadu 1984 v Berlíně.